

Dynamická pole

3. cvičení

Jiří Zacpal

KMI/ZP2 – Základy programování 2

Statické dvourozměrné pole – připomenutí

- příklad deklarace:

```
int poleA[2][3];
```

- nejjednodušší způsob vytvoření pole
- rozměry pole jsou dány již při kompilaci
- pole je vždy „pravoúhlé“
- prvky jsou v paměti uloženy za sebou uspořádané po jednotlivých řádcích
- pole je statické

Dvourozměrné pole jako pole ukazatelů

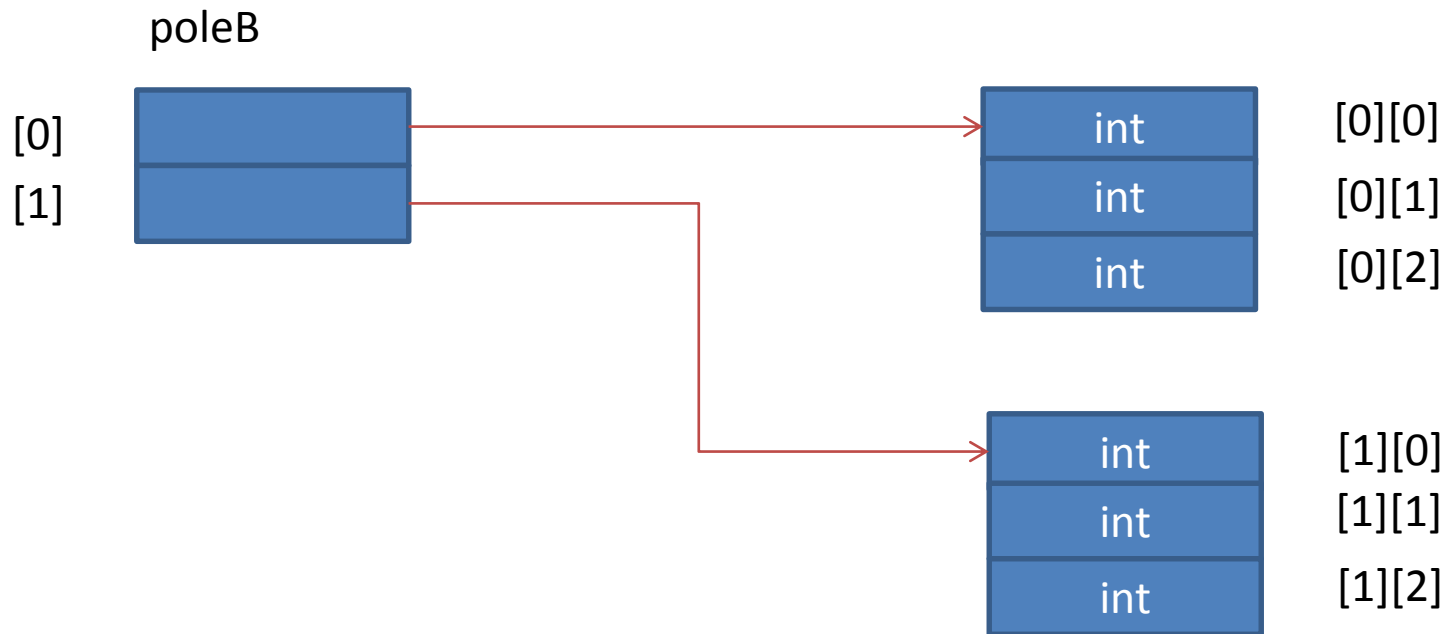
- příklad vytvoření:

```
int *poleB[2];  
poleB[0] = (int *) malloc (3 * sizeof (int)) ;  
poleB[1] = (int *) malloc (3 * sizeof (int)) ;
```

- přístup k prvkům pole je stejný jako u statického pole
- tento typ pole se používá poměrně často (pole textových řetězců, ...)
- při kompilaci je nutné znát pouze první rozměr pole
- jednotlivé řádky nemusí mít stejnou délku
- řádky nejsou v paměti uloženy za sebou

Dvourozměrné pole jako pole ukazatelů

```
int *poleB[2];  
poleB[0]=(int *)malloc(3 * sizeof(int));  
poleB[1]=(int *)malloc(3 * sizeof(int));
```


Dvourozměrné pole jako ukazatel na pole

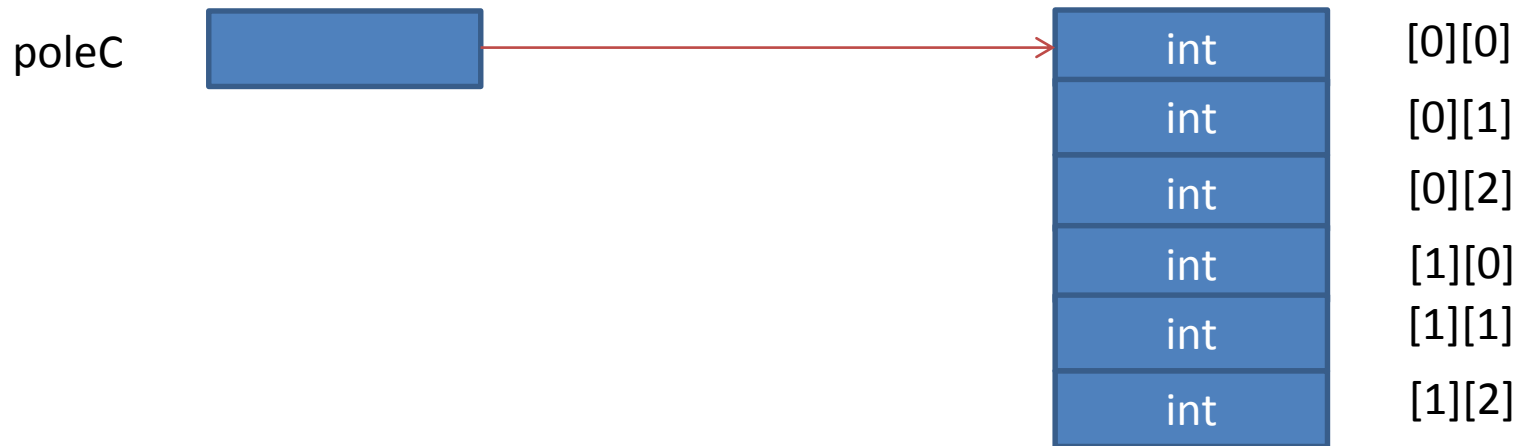
- příklad vytvoření:

```
int (*poleC) [3];  
poleC=(int (*) [3]) malloc (2*3*sizeof(int)) ;
```

- přístup k prvkům pole je stejný jako u statického pole
- tento typ pole se příliš často nepoužívá, ale občas se může hodit
- při kompilaci je nutné znát pouze druhý rozměr pole
- jednotlivé řádky mají stejnou délku
- řádky jsou v paměti uloženy za sebou jako u statického pole (pouze jsou v dynamicky alokované paměti)

Dvourozměrné pole jako ukazatel na pole

```
int (*poleC)[3];  
poleC=(int (*) [3]) malloc (2*3*sizeof(int));
```


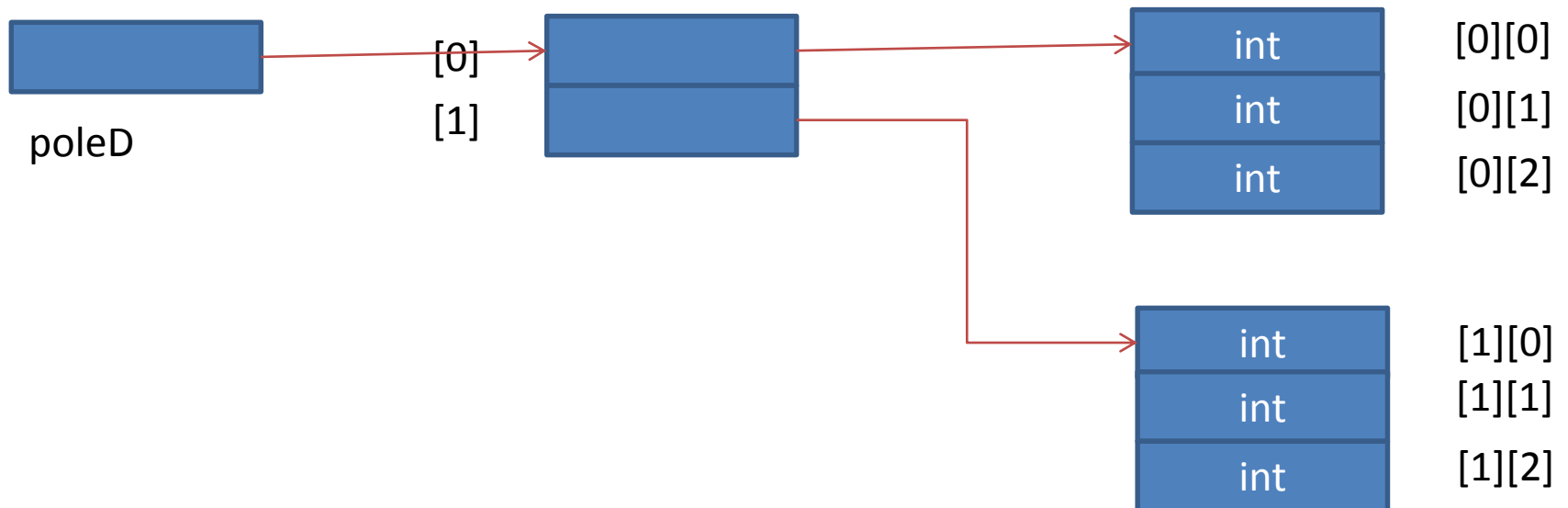
Dvourozměrné pole jako pointer na pointer

- příklad vytvoření:

```
int **poleD;  
poleD=(int **) malloc (2*sizeof(int *) );  
poleD[0]=(int *) malloc (3*sizeof(int) );  
poleD[1]=(int *) malloc (3*sizeof(int) );
```
- přístup k prvkům pole je stejný jako u statického pole
- tento typ pole se používá poměrně často
- při kompilaci není nutné znát žádný rozměr pole
- jednotlivé řádky nemusí mít stejnou délku
- řádky nejsou v paměti uloženy za sebou
- pole je celé uloženo v dynamicky alokované paměti

Dvourozměrné pole jako pole ukazatelů

```
int **poleD;  
poleD=(int **)malloc(2*sizeof(int *));  
poleD[0]=(int *)malloc(3*sizeof(int));  
poleD[1]=(int *)malloc(3*sizeof(int));
```


Výhody a nevýhody jednotlivých typů polí

- paměťové nároky:
  - statické pole `polA` je paměťově nejvýhodnější (žádné pomocné ukazatele)
  - dynamická pole vyžadují paměť na uložení ukazatelů a navíc každá alokace dynamické paměti potřebuje nějaké místo na „administrativu“
- rychlost přístupu k prvkům
  - přístup k prvkům statického pole `polA` je nejrychlejší
  - téměř stejně rychlý bude přístup k prvkům u typu `polC`
  - nejpomalejší pravděpodobně bude přístup k prvkům `polD` (přístup k dynamicky alokované paměti přes 2 ukazatele)
- rozměry pole (viz dříve)

Pole textových řetězců

- používá se často v programech, které pracují s textem
- jde o pole typu `poleB` (případně `poleD`)

- příklad:

```
char* p_text[4];  
p_text[0]="prvni";  
p_text[1]="druhy";  
p_text[2]=(char *)malloc(6*sizeof(char));  
strcpy(p_text[2], "treti");  
p_text[3]="ctvrty";
```

- pokud použijeme za identifikátorem pole pouze jeden index, pracujeme s celým řetězcem

```
printf("%s\n", p_text[1]);
```

Jak číst složité deklarace?

- příklad: `int * (*x) [3] ;`
- najdeme identifikátor „x“ a čteme: *„x je“*
- od identifikátoru čteme **doprava**, dokud nenarazíme na znak „)“ nebo „;“
- „)“ nás vrací na odpovídající „(“, od ní čteme **doprava** až po již přečtý text: *„ukazatel na“*
- přeskočíme již zpracovaný text a pokračujeme, dokud nenarazíme na „)“ nebo „;“: *„pole 3 prvků typu“*
- pokud narazíme na znak „;“, přesuneme se na začátek již zpracovaného textu a čteme **doleva**:
„ukazatel na int“

Příklady:

```
int *poleB[2];
```

„poleB je pole dvou prvků typu ukazatel na int”

```
int (*poleC)[3];
```

„poleC je ukazatel na pole tří prvků typu int”

```
long double *f(int, double);
```

„f je funkce s parametry typu int a double vracující ukazatel na long double”

```
long double *(*f)(int, double);
```

„f je ukazatel na funkci s parametry typu int a double vracující ukazatel na long double”

```
double *(*p_f[3])();
```

„p_f je pole tří prvků typu ukazatel na funkci vracující ukazatel na double”

Úkol

Napište v jazyku C funkci `double **soucin(int m, int n, int o, double **A, double **B)`, která vypočítá součin matice A o rozměrech $m \times n$ a matice B o rozměrech $n \times o$. Funkce vrátí alokované dvojrozměrné pole s hodnotami výsledné matice.

Příklad výstupu:

Matice A:

1 2 3

4 5 6

Matice B:

1 0

2 1

0 -1

Výsledná matice:

5 -1

14 -1

Úkol – řešení

```
double **soucin(int m, int n, int o, double **A, double **B)
{
    double **s;
    s=(double **)malloc(m*sizeof(double *));
    for(int i=0;i<m;i++)
        s[i]=(double *)malloc(o*sizeof(double));

    for(int i=0;i<m;i++)
        for(int j=0;j<o;j++)
        {
            s[i][j]=0;
            for(int k=0;k<n;k++)
                s[i][j]+=A[i][k]*B[k][j];
        }
    return s;
}
```

Bodovaný úkol

Napište v jazyku C funkci

```
int* vyskyty(char* texty[], int pocet, char* hledany)
```

která vrátí počet výskytů znaků v poli `hledany` v poli textových řetězců `texty`. Rozměr pole textových řetězců (počet textových řetězců v poli) lze specifikovat pomocí parametru `pocet`. Pro testování funkce si v `main` funkci vytvořte libovolné pole textových řetězců.